

Č. 8100.

Stavební právo (Praha). — Řízení správní: I. Jak má stav. úřad naložit se žádostí za sdělení čáry stavební? — II. O předpokladech a důsledcích materiální právní moci.

(Nález ze dne 11. září 1929 č. 16.534.)

V ě c: Jaroslav K. v P. proti zemskému správnímu výboru v Praze o vyznačení regulačních čar.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Žádosti st-lově z 30. prosince 1925, aby mu byly sděleny a na předložených plánech vyznačeny stavební čáry pro jeho pozemky č. kat. . . ., jež hodlá zastavět, nevyhověla rada hl. m. Prahy výměrem ze 4. února 1926 čj. III-788 z těchto důvodů: Území mezi Vltavou a K-skou ulicí bylo při projednání regulačního plánu Starého a dolejšího Nového Města z plánu tohoto vyloučeno a nový plán z r. 1920, ve kterém se na tomto pobřeží navrhuje ministerské budovy, nebyl dosud potvrzen. Dle tohoto plánu připadají obě jmenované parcely do plochy uliční. Z uvedených důvodů nelze čáry stavební žadateli sdělit a jakékoli zastavování parcel těchto jest vyloučeno.

Odvolání, jež st-l z výměru tohoto podal, bylo vyššími instancemi zamítnuto pro zmeškání odvolací lhůty.

Také novou žádost st-lovu ze 6. září 1926 stejného obsahu zamítla měst. rada výměrem z 23. listopadu 1926 z důvodů uvedených v magistrátním výměru ze 4. února 1926. Odvolání z výměru tohoto podané zamítl stavební sbor usnesením z 1. února 1927 ze správných důvodů napadeného rozhodnutí, poněvadž jde o záležitost pravoplatně již rozhodnutou, další pak odvolání zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím z důvodu rozhodnutí II. stolice.

Pojednávaje o stížnosti do rozhodnutí toho podané musil nss nejprve vyšetřiti pravý obsah nař. rozhodnutí.

St-l žádal, aby mu byla sdělena stav. čára. Šlo tedy o žádost podle § 14 praž. stav. řádu. Takovéto žádosti — vyhovují-li plánky žadatelem předložené předpisům zákona — jest stav. úřad povinen vyhovět, a to buď sdělením stav. čáry platně již stanovené schváleným plánem polohy nebo plánem rozdělovacím, nebo tam, kde by takového plánu dosud nebylo, samostatným určením stav. čáry pro konkrétní případ. Tak ustanovuje stav. řád v § 16 odst. 1 ukládaje úřadu, aby věcně vyřídil žádost a to v případě prvním zásadně do 14 dnů, v případě druhém zásadně do 4 týdnů. Toliko ve výjimečných případech, nebylo-li by možno lhůt těchto dodržeti, jest úřad podle dalšího ustanovení stav. řádu zproštěn povinností vyříditi žádost za sdělení stav. čáry v předepsaných lhůtách, je však povinen v těchže lhůtách sdělit žadateli důvody, proč jeho žádosti v zákonné lhůtě vyhověno býti nemohlo. Než ani v takovémto případě není úřad sprostěn své zákonné povinnosti žádost věcně vyříditi, jakmile odpadnou důvody, které stály v cestě věcnému vyřízení žádosti v předepsaných lhůtách.

Věcné vyřízení žádosti za sdělení stav. čáry může ovšem být také negativné, jestliže na př. pozemek, kterého žádost za sdělení čáry stav. se týká, je z toho či onoho důvodu nezastavitelný buďsi že nezastavitelnost jeho byla již nějakým úředním aktem předchozím s právním účinkem vyslovena, buďsi se stalo tak teprve k podnětu konkrétní žádosti za sdělení čáry stavební.

V případě dnešního sporu však úřad ani k první ani k druhé žádosti st-lově neprohlásil, že jde o pozemek nezastavitelný. Ve vyřízení první žádosti odepřel st-li sdělení stav. čáru proto, že pro území, o něž jde, byl sdělán již nový reg. plán, který však není dosud schválen. Další poznámka, že podle tohoto dosud neschváleného plánu připadají parcely, pro něž žádá st-l sdělení stav. čáry, do plochy uliční a že jakékoliv jejich zastavování jest proto vyloučeno, neobsahuje úředního rozhodnutí o nezastavitelnosti těchto pozemků, nýbrž jen další odůvodnění, proč st-li toho času, tedy ve lhůtě stanovené § 16 odst. 1 stav. řádu nemůže stav. čára být sdělena. Mělo proto celé vyřízení první žádosti st-lově povahu pouhého sdělení ve smyslu § 16 odst. 2 stav. řádu.

Druhou žádost st-lovu za sdělení čáry stavební zamítl žal. úřad v pořadí instančním, »poněvadž jde o záležitost pravoplatně již rozhodnutou. Odkázal tedy v tomto svém rozhodnutí na materiální právní moc vyřízení, jehož se st-li dostalo o jeho žádosti první.

Základním předpokladem pro odepření věcného rozhodnutí z důvodu věci již rozsouzené však jest, že jde vskutku o touž věc (eadem causa), o níž úřadem bylo již jednou rozhodnuto. Jak již shora bylo dovedeno, bylo obsahem vyřízení první žádosti st-lově toliko dočasné zamítnutí jeho žádosti za sdělení stav. čáry. Lze-li vůbec u aktu tohoto obsahu mluvit o materiální právní moci, může nabytí právní moci toliko výrok, že určitá žádost v určité době podaná nemůže být vyřízena ve lhůtě zákonné od podání žádosti počítané. Mohl tedy výměr magistrátu ze 4. února 1926 nabytí právní moci jen, pokud jím bylo vysloveno, že žádosti st-lově za sdělení stav. čáry nemůže být vyhověno ve lhůtě končící dnem 1. prosince 1925. Rozhodnutím nyní naříkaným byla však odmítnuta nová žádost st-lova, podaná dne 9. září 1926. Žádost tato měla po zákonu být vyřízena ve 14denní, resp. čtyřnedělní lhůtě, běžící od tohoto dne podání, tedy od 9. září 1926. Ježto tu šlo o jinou žádost a také o jinou lhůtu, jejíž nedodržení mělo nař. rozhodnutím být omluveno, nelze říci, že šlo o touž věc. Potvrdil-li přes to žal. úřad zamítnutí této nové žádosti st-lově s odkazem na materiální právní moc vyřízení první žádosti st-lově, vycházel z mylného pojetí institutu materiální právní moci, pročež bylo rozhodnutí jeho zrušiti pro nezákonnost.

Č. 8101.

Stavební právo (Praha): * Příkaz stavebního úřadu podle § 119 praž. stav. řádu, ukládající provedení podstatných oprav stavebních, je přípusutno dáti i vnucenému správci budovy, zřízenému podle § 106 exek. řádu bez ohledu na to, zda náklady na opravy bude možno uhraditi z výtěžku vnucené správy.

(Nález ze dne 11. září 1929 č. 16.630.)